

א. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף סב:-סג.

האזהב את שכיניו, והמקרב את קרוביו, והנושא את בת אחותו, והמלוה סלע לעני בשעת דחקו, עליו הכתוב אומר: אז תקרא וד' יענה תשוע ויאמר הנבי.

ב. תוספות מסכת תגיגה דף ה עמוד א "זה הממציא"

ומפרש ר"ת צרות רבות ורעות זהו הממציא מעות לעני בשעת דחקו כגון שתפסו המושל ובא זה ואמר לו שילוה לו מעות על קרקעותיו ואם לא היה זה בא המושל היה מיקל בפדיונו לפי שהוא דחוק

ג. שולחן ערוך חושן משפט הלכות גביית מלוה סימן צז:א

מצות עשה להלוות לעניי ישראל, והיא מצוה גדולה יותר מהצדקה, וקרובו עני קודם לעניים אחרים, ועניי עירו קודמים לעניי עיר אחרת, ואפילו עשיר שצריך להלוות, מצוה להלוותו לפי שעה ולההנותו אף בדברים וליעצו עצה ההוגנת לו.

ד. ט"ז חושן משפט סימן צז:א

ואפילו עשיר. קשה, למה אמר כאן לפי שעה ולא אמר סתם כמו בריש הסימן. ותו, מאי שייכות יש למ"ש ולההנותו אף בדברים, מאי שייכות לזה כאן. ונראה דיש לו ב' דיוקים בקרא דאם כסף תלוה את העני וגו' [שמות כ"ב כ"ד], דסמיך העני לב' דברים אלו, משמע דגם לעשיר יש מצוה מה שאינו נוגע לב' דברים אלו, דהיינו אם כסף, דוקא כסף יש לעני ביחוד מצוה, משא"כ להנותו בדברים וליעצו כראוי יש מצוה אף לעשיר. תו יש דיוק, דדוקא סתם הלואה שהיא ל' יום העני קודם, משא"כ הלואה לפי שעה יש בה מצוה אפילו לעשיר, ועל כן אמר מצוה להלוותו לפי שעה, כלומר, ולא בסתם שהיא ל' יום: